

שהשתדל להנחיל את ארץ ישראל שהיא טוד המלכות ולתקנה, **וְלֹא זָכָה לְאַשְׁלֵמָא לְסִיְהָרָא כְּדָקָא יְאוּת** אבל לא זכה להנחיל את כל הארץ ולא תיקן את המלכות בשלימות שתאיר מאור השמש כראוי, **דְּהָא אִיהוּ אַעְמַל בְּהוּ בִישְׁרָאֵל, תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ תַּחְתִּיתִיה דְּמֹשֶׁה** וכתוב זה נאמר עליו כי הוא זה שעמל תחת השמש היינו תחת אורו של משה הנקרא שמש.

יהושע בחינת הלבנה לא הגיע למדרגתו של משה ולא של שלמה **תָּא חַזִּי, וְוִי לְהֵהוּא כְּסוּפָא, וְוִי לְהֵהוּא כְּלִימָה** בא וראה מזה שהיו אומרים זקנים שבאותו הדור [נו] פני משה כפני חמה לפני יהושע כפני לבנה אוי לה לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה (כמבואר בגמ' ב"ב עה.), **בְּגִין דְּפַלַּח וְלֹא נָטַל אֶתְרִיהּ מִמֶּשׁ** לפי שיהושע עבד והשתדל להאיר במלכות אבל לא מילא את מקומו של משה ממש, **אֶלָּא תַּחְתִּית שְׁמֶשׂא** אלא היה תחת משה ולא כמדרגתו, **וְלֹא הָוָה לִיהּ נְהִירוּ מְדִילִיהּ, אֶלָּא נְהִירוּ דְּנְהִיר לִיהּ** כי היה בחינת המלכות שהיא הלבנה ולא היה לו אור משל עצמו אלא

אור הרשב"י

זכרו את משה בצעירותו, וגם אז זהרו פניו כפני החמה יותר משל יהושע. עוד תירץ שהרי במדבר הלכו ארבעים שנה מכוסים בעננים מכל הצדדים, ולכן הצעירים לא ידעו ולא הכירו מהו זה חמה ולבנה, רק הזקנים שבדור, שנולדו עוד במצרים הם ידעו מהו חמה ומהו לבנה, והם אמרו פני משה כפני חמה לפני יהושע כפני הלבנה.

[נו] וקשה למה נקט "זקנים שבדור" אמרו. ותירץ אדמו"ר האמרי אמת ז"ל על פי מה שיש להקשות דלכאורה מהו הגדולה בזה שפני משה מאירות יותר הא י"ל דלא שמשו גדול מיהושע, אלא משום שמשו היה זקן יותר מיהושע, לכן האירו פניו יותר משל יהושע. לכך אמר "זקנים שבדור אמרו" שהם עוד

רק האור שהאיר לו משה רבנו בחינת התפארת. **וְאִי הֵכִי מַאי תוֹשִׁבְתָּא הָהָה לִיְהִי, הוֹאִיל וְלֹא אֲשֵׁלִים לְהֶכָא וְלְהֶכָא** ולכן אמר מה יתרון לאדם בכל עמלו כי אם הוא שעמל ולא הגיע להאיר מעצמו מה השבח והיתרון שלו הואיל ולא השלים לא באור התפארת כמשה ולא במלכות כשלמה המלך.

בכל מקום שאמר שלמה המלך תחת השמש כוונתו על מדרגת יהושע שהוא במלכות תחת משה

וּבְכָל אֲתָר דְּאָמַר שְׁלֹמֹה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, עַל דְּרָגָא דִּילֵיהּ קָאמַר ובכל מקום שאמר שלמה המלך תחת השמש כוונתו על

מדרגת יהושע שהוא במלכות תחת משה שהיה בחינת שמש וכמו שכתוב בכמה פסוקים.

רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. (קהלת ה) **וְעוֹד רְאִיתִי תַּחַת**

הַשָּׁמֶשׁ. (קהלת ט) **שִׁבְתִּי וְרָאֵה** (דף ק"ט"ב ע"א) **תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְכֵן**

פְּלָהוּ. וּבְגִין דְּרָגָא דִּילֵיהּ קָאמַר. וְדָא הוּא רָזָא דְּמַלְהָ

וְדָאִי והיינו יהושע שהוא תחת השמש וזהו סוד הדבר ודאי.

מי שאוחז במלכות לבדה ולא מייחדה על ז"א הרי עמלו הוא תחת השמש
הכוונה לאדם הראשון

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר אין זה ראוי לומר שפסוק זה נאמר על יהושע שייחד את זו"ן

בעמלו, **וְדָאִי מֵאֵן דְּנָטִיל סָמָא דְּמוֹתָא בְּלַחֲדוּי,**

עֲלִיָּה כְּתִיב ובודאי שכתוב זה נאמר על מי שנוטל את המלכות לבדה ומפריד אלוף

דהוי ליה סם המות עליו כתוב **בְּכָל עֲמָלוֹ שְׁיַעֲמוֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ**

הלימוד היומיומי

וְדַאי. וּמֵאֵן הוּא תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וּמֵה הַכּוּוֹנָה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. הַיְיִ
 אֵימָא דָּא סִיְהָרָא הוּי אֹמֵר זוּהֵי הַמַּלְכוּת לְבַדָּה בְּלֵא הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהוּא ז"א.
 וּמֵאֵן דְּאֶחֱיד סִיְהָרָא בְּלֵא שְׁמֵשָׁא, עֲמְלוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ
 וְדַאי וּמֵי שְׁאוּחוּ בַּמַּלְכוּת לְבַדָּה וְלֹא מִיִּיחָדָה עַל ז"א הַרִי עֲמְלוּ הוּא תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְדַאי.
 וְדַא הוּא חוּבָא קְדָמָאָה דְּעֵלְמָא וְזוּהוּ הִיֵּה חַטָּא הַרְאִשׁוֹן שֶׁבְעוֹלָם שֶׁל
 אָדָם וְחוּהָ שְׁרִצוּ לְהַפְרִיד אֶת הַמַּלְכוּת מִז"א וּלְגָרוּם שֶׁהִנְהִיגָת הָעוֹלָם תִּהְיֶה עַל יַדֵי הַמַּלְכוּת
 לְבַדָּה. וְעַל דָּא וְעַל זֶה אָמַר מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמְלוּ,
 לְאָדָם קְדָמָאָה וּכְוֹנֵת הַכְּתוּב 'לְאָדָם' הֵיִינוּ אָדָם הַרְאִשׁוֹן, וְכֵן לְכַלְהוֹ
 דְּאֶתְיִין בְּתַרְיָה, דְּחָבוּ בְּאַתָּר דָּא וְכֵן לְכָל אוֹתָם שְׁבָאוּ אַחֲרֵיוּ וְחַטָּאוּ
 וּפְגַמוּ בַּמְקוֹם זֶה שֶׁבַּמַּלְכוּת.

מימינו צד דרום אשת דת צד צפון

הוּלְךְ אֶל דְּרוּם וְסוּבְב אֶל צָפוֹן, הֵיִינוּ דְכֶתִיב זֶה שְׁכַתוּב,
 (דְּבָרִים ג') מִיִּמֵינוּ אֵשׁ דֶּת לָמוּ. יְמֵינוּ, זֶה דְּרוּם הַיָּמִין
 הוּא הַדְּרוּם כִּי כְשׁו"א עוֹמֵד לְכוּן הַמְזֻרָח יָמִין שֶׁלוֹ הוּא לְדְרוּם וְלִכְן הַחֲסָדִים שְׁיוּצָאִים מִיִּסוּד
 דְּאֵמָא לז"א אֶחָד מֵהֶם הוּלְךְ לְצַד דְּרוּם לְחַסֵּד דז"א. אֵשׁ דֶּת, דָּא צָפוֹן וּבְצָפוֹן
 הוּא הַגְּבוּרָה בַּחֲנִית אֵשׁ דֶּת וְלִשְׁם הוּלְךְ גַּם כֵּן חֲסֵד מִהַחֲסָדִים הַיּוּצָאִים מִיִּסוּד דְּאֵמָא.
 וְדַא כְּלִיל בְּדָא וְהַגְּבוּרָה כְּלוּלָה בַּחֲסֵד.

רוח זו היא המלכות שהיא תחת השמש ז"א והיא בחינת רוח הקודש

סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ, הַאִי קָרָא קְשִׁיא זה הכתוב קשה,

סוֹבֵב סוֹבֵב הוֹלֵךְ הַשֶּׁמֶשׁ מִיְבֵעֵי לֵיהּ, מַאי הוֹלֵךְ

הָרוּחַ כי היה צריך לומר טובב טובב הולך השמש שעליה הוא מדבר ולמה אמר הולך הרוח. **מֵאֵן רוּחָא דָּא, דָּא הוּא תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאֶקְרִי רוּחַ**

הַקֹּדֶשׁ אלא מי היא רוח זו היא המלכות שהיא תחת השמש ז"א והיא בחינת רוח

הקודש כי הכתובים הנאמרים בה הם ברוח הקודש. **וְדָא (הוּא) רוּחַ הוֹלֵךְ**

וְסוֹבֵב לְאֵלִין תִּרְיִן סְטֵרִין לְאֶתְחַבְּרָא בְּגוֹפָא וזה הרוח הולך

לב' הצדדים חסד שבדרום וגבורה שבצפון כדי להתחבר בתפארת בחינת גופא דז"א. **וְעַל**

דָּא פְּתִיב הָרוּחַ בַּה' הַיְדִיעָה, הַהוּא דְאֶשְׁתְּמוּדַע שהיא בחינת

המלכות הנודעת והיא עלמא דאתגליא **הַשֶּׁמֶשׁ סְתָם, דְּאֶשְׁתְּמוּדַע** וכן

כשכתוב "השמש" סתם בה' הידיעה הוא השמש הנודע בחינת ז"א (ס"א לְאֶתְחַבְּרָא בְּגוֹפָא

דְּאִיהוּ שְׁמָשׁא הַהוּא דְאֶשְׁתְּמוּדַע) **חוֹלְקָא דִּישְׂרָאֵל** ונמצא שהשמש והרוח הם

בחינת זו"ן חלקם של ישראל שהם בנים שלהם כמו שכתוב בנים אתם לה' אלהיכם.

האבות בחינת הג"ת ודוד מלכות ויחד הם מרכבת הבינה

וְעַל סְבִיבוֹתָיו שָׁב הָרוּחַ, מֵאֵן סְבִיבוֹתָיו מי הם סביבותיו.

אֵלִין אֲבָהֵן, דְּאֵינֻן רְתִיכָא קְדִישָׁא, וְאֵינֻן תְּלַת

הם האבות שהם המרכבה הקדושה והם שלשה, **וְדָוִד וְד' רוּחֵי דְאֶתְחַבְּרָן**

בְּהוּ (ס"י וְדָא רוּחָא דְאֶתְחַבְּרָא בְּהוּ) (ס"א וְדָוִד דָּא הוּא רוּחָא רְבִיעָא, דְּאֶתְחַבְּרָ בְּהוּ)